

POW WOW

MINOUX organiseert een humoristische stamvergadering waarin de zorg voor onze ouders centraal staat. Minou Bosua nodigt je uit mee te praten en dansen in een feestelijke, vrolijke en vaak ontroerende ontmoeting tussen ouders en kinderen.

*Er komt een dag, dan krommen zij hun rug, vertragen zij hun pas en vernauwt hun wereld.
Dan draaien de zorgrollen om; epileer je kin of neusgaten, ontwar je de administratie of
breng je de soep. Dan bel je elke dag even of juist liever nooit.
Je vliegt en draaft of laat de zorg met een (on)gerust hart over aan een toegewijde
professional.*

POW WOW be vraagt hoe wij, vanuit verschillende overtuigingen, culturen en tradities, zorgen voor onze ouderen. Wat vinden we vanzelfsprekend en wat ervaren we als een opgave? Waar botsen onze overtuigingen en wat kunnen we van elkaar leren? En bovenal wat vinden onze ouders daar eigenlijk van?

Minou Bosua leidt de ontmoeting, als bruisend middelpunt in een feest van herkenning en ongemak.

Speciaal voor deze voorstelling richtte MINOUX **de Bende van Alzheimer** op. Een wilde horde dansende zeventigplussers, die protest aantekent tegen ons huidige zorgsysteem.

POW WOW is beslist geen traditionele theatervoorstelling, maar – geïnspireerd op ceremoniële bijeenkomsten van de oorspronkelijke bewoners van Amerika – een feestelijke stamvergadering met dans, verhalen en muziek.

De Bende van Alzheimer:

Nienke, Theo, Marianne, Henny, Therese, Magda, Joan, Anny, Henk, Els, Marie-Louise, Carla, Quinie, Rita, Wil, Stella, Parwin, Sjef, Loes, Melita, Sevim, e.v.a.

Artistiek team MINOUX:

Minou Bosua, Ingrid Wender, Mijke de Jong, Ireen Kurvers, Meta de Zeeuw en Bas Kosteners. In Amsterdam wordt o.a. samengewerkt met Het Odensehuis en Wijknetwerken Amsterdam.

Voor meer informatie en de speellijst: kijk op www.minoux.nl

“Soms kun je niet alles uitspreken en oplossen. Het enige wat er dan op zit, is je voegen in de dans van het leven. Als je elkaars handen maar blijft vasthouden.”

*Marijn van der Jagt over **Moeder mag niet dood** / Groene Amsterdammer, 2019*